

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/283/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213216277
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4213216277.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Olivera Kolenčíka a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, Mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, proti žalovanému: X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, o zaplatenie 1.922,50 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 27. septembra 2016 č. k. 13C/243/2014-124, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 27.09.2016 č. k. 13C/243/2014-124 pri právnom posúdení podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., o bankách, § 558, § 41 a § 39 Obč. zák., zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1.922,50 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 18.03.2012 do zaplatenia.

2. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že v konaní procesne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu vôbec nevyplýva, že by v konaní pasívnemu žalovanému vôbec nejaké trovy vznikli.

3. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, tak súd prvej inštancie s poukazom na závery vykonaného dokazovania vyhodnotil zmluvu o postúpení pohľadávok z 12.12.2011 v prospech žalobcu za neplatný právny úkon podľa § 41 a § 39 Obč. zák., pre jej rozpor s ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. V súvislosti so zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XX-XXXXXXXXXX žalobca nie je veriteľom žalovaného. Z uvedeného dôvodu nemôže byť platné ani uznanie dlhu žalovaným v návrhu na uzavretie súdneho zmieru z 09.04.2015, z ktorého navyše ani nie je zrejmé, že žalovaný s poukazom na ust. § 558 Obč. zák., v čase uznania vedel, že jeho dlh z predmetnej zmluvy je minimálne v časti splatnej do 29.07.2010 premlčaný, keď žaloba vo veci samej bola súdu doručená dňa 29.07.2013 a to s poukazom na ust. § 101 a § 103 Obč. zák.

4. Nepredloženie výzvy TTB a.s., spolu s doručenkou od žalovaného na splnenie omeškaného peňažného záväzku, má za následok, že žalobca v spore nepreukázal začatie plynutia lehoty trvania nepretržitého omeškania dlžníka banky dlhšieho než 90 kalendárnych dní ako predpokladu pre platné postúpenie pohľadávky TTB a.s. v prospech žalobcu. S poukazom na nepreukázanie súčasného splnenia týchto dvoch podmienok predpokladaných v ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách,

súd prvej inštancie podanú žalobu žalobcu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na jeho strane v celom rozsahu zamietol.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca navrhujúc odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.922,50 eura s 9 % p. a. úrokom z omeškania z tejto sumy od 18.03.2012 až do zaplattenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žiadal priznať plnú náhradu tak trov prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania. V tomto spore rozhodol súd v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania (§ 282 CSP) a preto jeho rozhodnutie nie je správne.

6. Vzhľadom k tomu, že dňa 29.06.2016 navrhol žalobca rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP, súd mal takémuto návrhu vyhovieť, nakoľko boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom tohto druhu. Žalovaný svoj dlh, ktorého zaplattenie je predmetom tohto sporu, uznal čo do výšky a aj právneho dôvodu písomne v podaní adresovanom súdu zo dňa 09.04.2015. Súd mal vydať rozsudok pre uznanie nároku bez toho, že by vyhodnocoval skutkový stav, predložené dôkazy a bez toho, aby vykonával právne posúdenie skutkového stavu z hľadiska hmotného práva, pretože takýto postup súdu prvej inštancie by bol v rozpore s podstatou rozhodovania na základe uznania nároku podľa § 282 CSP. V prípade uznania nároku žalovaným súd totiž neskúma hmotnoprávne predpoklady uznania. Na podporu svojich tvrdení poukázal na obsah rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Ob0/38/2009 zo dňa 25.03.2010.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním žalobcu zo dňa 15.11.2016 napadnutý rozsudok Okresného súdu Komárno zo dňa 27.09.2016 č. k. 13C/243/2014-142 a to zvolením procesného postupu v zmysle § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario) následne dospejúc k tomu záveru, že podané odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. V danom prípade odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pričom v ďalšom odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o podanej žalobe žalobcu voči žalovanému ohľadne zaplattenia sumy 1.922,50 eura s príslušenstvom, v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, ktorý následne aj správne posúdil podľa príslušných ustanovení hmotnoprávných predpisov.

11. Na margo v podstate jediného uplatneného odvolacieho dôvodu zo strany žalobcu, ktorým je to, že súd prvej inštancie mal v pojednávanej veci vzhľadom na uznanie dlhu žalovaným, čo do právneho dôvodu a aj výšky rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP, odvolací súd poznamenáva, že na takto uplatnený odvolací dôvod nebolo možné v tomto odvolacom konaní prihliadnúť a z uvedeného dôvodu bolo potrebné napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1, 2, ako vecne správny potvrdiť.

12. Z obsahu spisu v prejednávanej veci je zrejmé, že súd prvej inštancie právoplatným uznesením (dňa 05.11.2015) zo dňa 22.05.2015 č. k. 13C/243/2014-94 rozhodol tak, že neschválil zmierny uzatvorený medzi stranami sporu dňa 09.04.2015, nakoľko nie je možné jednoznačne posúdiť, či takto uzatvorený zmierny je v súlade s hmotným právom a predpismi na ochranu spotrebiteľa. V písomnom podaní, ktoré došlo prvoinštančnému súdu dňa 27.09.2016, žalobca vzhľadom na uznanie uplatneného nároku žalovaným dňa 09.04.2015, navrhol súdu rozhodnúť vo veci rozsudkom pre uznanie podľa § 282 CSP.

13. Odvolací súd poznamenáva, že jediným a hlavným dôvodom pre posúdenie podaného odvolania žalovaného v prejednávanej veci ako nedôvodného je v súčasnej dobe súdnou praxou zastávaný názor v tom smere, že v otázke konkurencie zmierny a rozsudkov na uznanie alebo vzdanie sa nároku, v zásade aplikácia jedného inštitútu vylučuje aplikáciu druhého inštitútu. V danom prípade k tejto procesnej situácii aj došlo, pretože prvoinštančný súd právoplatne rozhodol o neschválení zmierny uzatvoreného medzi stranami sporu dňa 09.04.2015, pričom následne v tom istom konaní po neúspechu ohľadne požadovaného schválenia zmierny žalobca požiadaval o vynesenie rozsudku pre uznanie nároku podľa § 282 CSP, čo kvôli nastalej konkurencii zmierny a rozsudku pre uznanie v priebehu jedného konania nie je možné.

14. Odvolací súd pri viazanosti obsahom podaného odvolania zo strany žalobcu, resp. odvolacím dôvodom v predmetnom odvolaní uplatnenom, podané odvolanie žalobcu vyhodnotil ako nedôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Záverom odvolací súd poznamenáva, že sa plne stotožňuje s dôvodom zamietnutia podanej žaloby prvoinštančným súdom, ktorým bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu pre súčasné nesplnenie dvoch podmienok pri postúpení pohľadávky rezultujúcich z obsahu ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z., o bankách, ktorými podmienkami je zaslanie písomnej výzvy veriteľa dlžníkovi na úhradu splátok a omeškanie dlžníka viac ako 90 kalendárnych dní.

15. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi, pretože žalovaný si žiadne odvolacie trovy v tomto konaní neuplatnil, resp. mu ani žiadne nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).